

betinge en byggetilladelse af overholdelse af de på den pågældende ejendom hvilende byggeservitutter. Bestemmelserne i stk. 2 og 4 om godkendelse og håndhævelse af byggeservitutter gælder også i områder, hvor amtsrådet udøver bygningsmyndigheden. Ændringsforslaget tydeliggør, at også amtsrådet har adgang til at betinge dets godkendelse af bebyggelse i henhold til § 19, stk. 2, 3. punktum, og § 20, stk. 1, 1. punktum, af overholdelse af eventuelle på den pågældende ejendom hvilende byggeservitutter.

Til nr. 4.

I § 5, stk. 1, er bestemt, at udstykning m. v., hvorved der ville fremkomme forhold, der er i strid med denne lov, ikke må finde sted. Ordene „denne lov“ må tage sigte på ikke alene bestemmelser i selve loven, men tillige bestemmelser, der er udfærdiget i henhold til loven. Ændringsforslaget tydeliggør — i overensstemmelse med et ønske fra matrikeldirektoratet — loven i denne henseende.

Til nr. 5.

I § 4, stk. 5, i lov om udstykning og sammenlægning af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 119 af 10. april 1967, indeholdes en almindelig bestemmelse om, at parceller, der agtes anvendt til bebyggelse, kun med bygningsmyndighedens godkendelse må udstykkes med en mindre størrelse end 700 m², og at ejendomme, som er bebygget, kun med bygningsmyndighedens godkendelse må nedbringes under nævnte størrelse ved udstykning m. v. I lovforslagets bemærkninger var anført, at bestemmelsen senere skal overgå til byggeloven, jfr. Folketingstidende 1962-63, tillæg A, sp. 521. Overførelsen tager sigte på en samling af bestemmelser om grundstørrelser i bygge- og byplanlovgivningen.

De foreslåede bestemmelser til afløsning af udstykningslovens § 4, stk. 5, sonderer mellem ældre byområder med overvejende sluttet bebyggelse (i praksis bygningsvedtægternes 1. grundkreds) og andre områder.

I stk. 1 foreslås for områderne uden for de ældre byområder en bestemmelse om mindste grundstørrelse, der svarer til udstykningslovens § 4, stk. 5, idet der dog i forslaget er optaget en udtrykkelig bestemmelse om, at vejareal eller areal foran en vej-udvidelseslinje ikke kan medregnes til grundarealet efter stk. 1. Endvidere er bestemmelsen foreslået udvidet til at omfatte alle udstykninger med undtagelse af udstykninger med henblik på matrikulær sammenlægning med anden ejendom. En sådan udvidelse af bestemmelsen er nødvendig for at sikre den forlangte størrelse af byggegrunde, idet loven

ikke udelukker bebyggelse på en udstykket parcel på grund af parcellens størrelse, og idet udstykkeren ikke er forpligtet til at opretholde det af ham i udstykningsansøgningen anførte formål med udstykningen.

I stk. 2 foreslås for de ældre byområder udstykningslovens bestemmelse om mindste grundstørrelser afløst af den mere smidige bestemmelse, at bygningsmyndigheden kan modsætte sig udstykninger, som vil være til hinder for eller kan vanskeliggøre opførelse af ny bebyggelse i overensstemmelse med loven, jfr. en tilsvarende bestemmelse i § 14, stk. 2, i Københavns byggelov af 29. marts 1939. Ændringsforslagets stk. 2 omfatter også udstykninger med henblik på matrikulær sammenlægning med anden ejendom.

I stk. 3 udvides den bestående adgang til at fastsætte særlige bestemmelser om grundstørrelser i bygningsvedtægt og byplan til også at gælde retningsplaner.

Udstykningslovens § 4, stk. 5, foreslås ophævet i lovforslagets § 3.

Til nr. 6.

Den gældende § 6, stk. 2, giver mulighed for, at der i bygningsreglementet kan optages målnormer til fremme af anvendelsen af standardiserede bygningsdele m. v., men målnormerne kan kun gives gyldighed for opførelsen af beboelsesbygninger til udleje. De i bygningsreglementet optagne målnormer har været af væsentlig betydning for byggeriets industrialisering og dermed for forøgelsen af boligbyggeriet. For at fremme denne udvikling er det ønskeligt, at målnormer som omhandlet i § 6, stk. 2, også kan kræves overholdt ved opførelsen af andre bygninger, der opføres i et større antal, f. eks. kontorbygninger, skoler og børnehaver.

Til nr. 7.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 8.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 16.

Til nr. 9.

Efter § 11, stk. 1, kan bygningsmyndigheden kræve adgang til enhver byggeplads eller ejendom for at anstille undersøgelser af, om lovens bestemmelser er overholdt. Adgang til at foretage sådan undersøgelse må også omfatte bebyggelsens forhold til såvel forskrifter, som er udfærdiget i medfør af loven, som servitutter, der er omfattet af § 4, stk. 3. Ændringsforslaget tydeliggør loven i de nævnte henseender.